

858

USTAWA

z dnia 25 czerwca 2010 r.

o zmianie ustawy o kontroli skarbowej oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 65, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Celem kontroli skarbowej jest również badanie zgodności z prawem gospodarowania mieniem innych państwowych osób prawnych oraz zapobieganie i ujawnianie przestępstw określonych w art. 228–231 Kodeksu karnego popełnianych przez osoby zatrudnione lub pełniące służbę w jednostkach organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.”;

2) w art. 2:

a) w ust. 1:

— pkt 2–4 otrzymują brzmienie:

„2) ujawnianie i kontrola niezgłoszonej do opodatkowania działalności gospodarczej;

3) kontrola źródeł pochodzenia majątku oraz przychodów nieznajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach lub pochodzących ze źródeł nieujawnionych;

4) kontrola celowości i zgodności z prawem gospodarowania środkami publicznymi oraz środkami pochodzącymi z Unii Europejskiej i międzynarodowych instytucji finansowych, z wyłączeniem kontroli celowości wykorzystania środków zaliczanych do dochodów własnych i subwencji ogólnej jednostki samorządu terytorialnego.”;

— pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) audyt gospodarowania środkami pochodzącymi z budżetu Unii Europejskiej oraz niepodlegającymi zwrotowi środkami z innych źródeł zagranicznych, w tym certyfikacja i wydawanie deklaracji zamknięcia, zwany dalej „audytem”.”;

— pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) zapobieganie i wykrywanie naruszeń krajowych przepisów celnych oraz ściganie naruszeń krajowych lub wspólnotowych przepisów celnych przez wykonywanie nadzoru transgranicznego osób, miejsc, środków transportu i towarów oraz dostawy kontrolowanej, w rozumieniu Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wzajemnej pomocy i współpracy między administracjami celnymi, sporządzonej w Brukseli dnia 18 grudnia 1997 r. (Dz. U. z 2008 r. Nr 6, poz. 31);”;

— uchyla się pkt 13,

— dodaje się pkt 14a i 14b w brzmieniu:

„14a) badanie prawidłowości stosowania cen urzędowych, a także cen umownych w zakresie objętym ograniczeniami swobodnego kształtowania ich poziomu — w granicach i na zasadach określonych w odrębnych przepisach;

14b) zapobieganie i ujawnianie przestępstw, o których mowa w art. 228–231 Kodeksu karnego, popełnianych przez osoby zatrudnione lub pełniące służbę w jednostkach organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.”;

— uchyla się pkt 15,

— uchyla się pkt 17,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W ramach kontroli skarbowej prowadzonej w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1–3, badaniu może podlegać również rzetelność deklarowanych podstaw opodatkowania oraz prawidłowość obliczania i wpłacania zobowiązań podatkowych stanowiących dochód jednostek samorządu terytorialnego.”;

c) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W ramach kontroli skarbowej prowadzonej w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1–3, kontrola może obejmować również rozpoznawanie, wykrywanie, zapobieganie i zwalczanie przestępstw i wykroczeń przeciwko prawom własności intelektualnej.”;

d) uchyla się ust. 3;

3) uchyla się art. 2a i 3;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 21 czerwca 1996 r. o urzędach i izbach skarbowych, ustawę z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 10 września 1999 r. — Kodeks karny skarbowy i ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 91, poz. 868, Nr 171, poz. 1800 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 124, poz. 1042, Nr 132, poz. 1110 i Nr 183, poz. 1537, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 157, poz. 1119, Nr 191, poz. 1413 i Nr 217, poz. 1590, z 2007 r. Nr 171, poz. 1207, z 2008 r. Nr 110, poz. 707, Nr 209, poz. 1318 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 85, poz. 716, Nr 166, poz. 1317 i Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 76, poz. 492.

4) art. 3a otrzymuje brzmienie:

„Art. 3a. 1. Audyt obejmuje sprawdzenie:

- 1) skuteczności funkcjonowania systemów zarządzania i kontroli;
- 2) prawidłowości rachunków;
- 3) prawidłowości i zgodności z prawem wydatków;
- 4) wywiązywania się z warunków finansowania pomocy.

2. Audyt jest przeprowadzany w:

- 1) instytucjach zarządzających, certyfikujących, pośredniczących, wdrażających, instytucji płatniczej, podmiotach zaangażowanych w realizację wspólnych programów finansowanych ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej oraz agencjach płatniczych, o których mowa w odrębnych przepisach,
- 2) podmiotach i jednostkach organizacyjnych wydatkujących, przekazujących i otrzymujących środki, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 7,
- 3) podmiotach i jednostkach obowiązanych do wywiązywania się z warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 4

— zwanych dalej „audytowanymi”.

3. Audyt jest wykonywany z uwzględnieniem międzynarodowych standardów audytu.

4. Audyt wykonuje Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej.

5. Czynności w zakresie audytu wykonują inspektorzy kontroli skarbowej i pracownicy jednostek organizacyjnych kontroli skarbowej, zwani dalej „inspektorami” i „pracownikami”, zatrudnieni w:

- 1) wyodrębnionej komórce organizacyjnej, o której mowa w art. 10 ust. 3, właściwej w sprawach audytu — na podstawie upoważnienia wydanego przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, lub
- 2) urzędach kontroli skarbowej — na podstawie upoważnienia wydanego przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej lub z jego upoważnienia przez dyrektora urzędu kontroli skarbowej.

6. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej lub z jego upoważnienia dyrektor urzędu kontroli skarbowej sporządza:

- 1) sprawozdanie;
- 2) opinię, w tym certyfikat albo deklarację zamknięcia.

7. Sprawozdanie lub opinię doręcza się audytowanemu. Sprawozdanie lub opinia mogą być doręczone również podmiotom wymienionym w art. 27 ust. 5 pkt 2—4.

8. Inspektor lub pracownik, w związku z wykonywaniem czynności w zakresie audytu, może żądać od podmiotów, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3, i ich kontrahentów przedstawienia dokumentów w celu sprawdzenia ich prawidłowości i rzetelności oraz przeprowadzić oględziny. Z czynności tych sporządza się protokół.

9. Do audytu:

- 1) nie stosuje się przepisów rozdziału 3, z wyjątkiem art. 13 ust. 6 i 8, art. 13c i 32, które stosuje się odpowiednio;
- 2) przepisy rozdziałów 1, 2, 3, art. 143 oraz rozdziałów 5, 6, 9, 10, 11, 14, 16, 22 i 23 działu IV oraz art. 285a—287 i art. 289 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.³⁾) stosuje się odpowiednio.”;

5) w art. 4 w ust. 1:

a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) spółki z udziałem Skarbu Państwa, podmioty wykorzystujące mienie przekazane przez Skarb Państwa oraz sprywatyzowane mienie Skarbu Państwa;”,

b) uchyla się pkt 8,

c) dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) podmiot przekazujący środki własne do budżetu Unii Europejskiej.”;

6) w art. 6:

a) uchyla się ust. 1a i 2,

b) uchyla się ust. 4 i 5;

7) dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a. Dzień 31 lipca ustanawia się Dniem Skarbowości.”;

8) w art. 7:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708, Nr 143, poz. 1031, Nr 217, poz. 1590 i Nr 225, poz. 1635, z 2007 r. Nr 112, poz. 769, Nr 120, poz. 818, Nr 192, poz. 1378 i Nr 225, poz. 1671, z 2008 r. Nr 118, poz. 745, Nr 141, poz. 888, Nr 180, poz. 1109 i Nr 209, poz. 1316, 1318 i 1320, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 44, poz. 362, Nr 57, poz. 466, Nr 131, poz. 1075, Nr 157, poz. 1241, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 213, poz. 1652 i Nr 216, poz. 1676 oraz z 2010 r. Nr 40, poz. 230 i Nr 57, poz. 355.

„1. Organy administracji rządowej i samorządowej oraz państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne są obowiązane współdziałać, nieodpłatnie udostępniać informacje oraz udzielać pomocy organom kontroli skarbowej oraz inspektorom i pracownikom przy wykonywaniu zadań określonych w ustawie.

2. Przy wykonywaniu swoich zadań organy kontroli skarbowej są uprawnione do nieodpłatnego korzystania z informacji gromadzonych w aktach spraw, zbiorach danych, ewidencjach i rejestrach przez organy administracji rządowej i samorządowej, sądy, państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne oraz państwowe osoby prawne, w tym również z informacji zapisanych w formie elektronicznej, z zastrzeżeniem zachowania zasad określonych w odrębnych przepisach.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Organy, sądy oraz jednostki organizacyjne, o których mowa w ust. 2, prowadzące zbiory danych, ewidencje i rejestry, mogą wyrazić zgodę na udostępnianie, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, informacji zgromadzonych w tych zbiorach, ewidencjach i rejestrach organom kontroli skarbowej, bez konieczności składania wymaganych odrębnymi przepisami wniosków lub zapytań, jeżeli organ ten posiada:

- 1) system przetwarzania danych posiadający funkcjonalność użytkową umożliwiającą odnotowanie w systemie, komu, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane zostały udostępnione;
- 2) zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające dostęp do danych osobom nieuprawnionym.

2b. Wyrażenie zgody na udostępnienie informacji zgodnie z ust. 2a może nastąpić po złożeniu przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej albo dyrektora urzędu kontroli skarbowej oświadczenia o posiadaniu systemu i zabezpieczeń, o których mowa w ust. 2a.”;

9) dodaje się art. 7c—7e w brzmieniu:

„Art. 7c. 1. Organy kontroli skarbowej w celu realizacji ustawowych zadań w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1—3, mogą zbierać i wykorzystywać informacje, w tym dane osobowe, od osób prawnych, jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej oraz osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą, o zdarzeniach mających bezpośredni wpływ na powstanie lub wysokość zobowiązania podatkowego oraz przetwarzać je w rozumieniu przepisów o ochronie danych osobowych, także bez wiedzy i zgody osoby, której dane te dotyczą.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są udostępniane na podstawie postanowienia organu kontroli skarbowej,

w terminie i formie określonej przez ten organ. W uzasadnieniu postanowienia należy wskazać okoliczności, z których wynika konieczność pozyskania żądanych informacji.

3. Podmiotowi, do którego skierowano postanowienie, o którym mowa w ust. 2, przysługuje zażalenie do Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej.

Art. 7d. 1. Jeżeli organ kontroli skarbowej posiada uprawdopodobnione informacje o posługiwaniu się rachunkiem bankowym w celu prowadzenia niezgłoszonej do opodatkowania działalności gospodarczej, uzyskiwania przychodów nieznanających pokrycia w ujawnionych źródłach lub pochodzących ze źródeł nieujawnionych, uzyskiwania przychodów niezadeklarowanych albo przychodów nieujawnionych w złożonych deklaracjach, i jest to konieczne do realizacji kontroli skarbowej w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1—3, instytucje finansowe, o których mowa w art. 33 ust. 1—5, są obowiązane na żądanie organu kontroli skarbowej udostępnić i przekazać dane identyfikujące posiadacza tego rachunku bankowego. Art. 33b ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

2. Jeżeli organ kontroli skarbowej posiada informacje o ogłoszeniach i reklamach wskazujących na prowadzenie działalności gospodarczej i jest to konieczne do realizacji kontroli skarbowej w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1—3, wydawca i redaktor dziennika lub czasopisma, nadawca programów radiowych i telewizyjnych oraz usługodawca świadczący usługi drogą elektroniczną w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. Nr 144, poz. 1204, z późn. zm.⁴⁾) są obowiązani na żądanie organu kontroli skarbowej do udzielenia posiadanych informacji o firmie i adresie przedsiębiorców lub imionach, nazwiskach i adresach osób fizycznych zamieszczających te ogłoszenia i reklamy, pozwalających na ich identyfikację.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, przepisy art. 7c ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 7e. Do postanowień, o których mowa w art. 7c i 7d, przepisy rozdziałów 14—16 działu IV ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa stosuje się odpowiednio.”;

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808, z 2007 r. Nr 50, poz. 331, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1371 oraz z 2009 r. Nr 201, poz. 1540.

10) w art. 8:

a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Do wyłączenia dyrektora urzędu kontroli skarbowej stosuje się odpowiednio art. 131 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa. W przypadku wyłączenia sprawę załatwia dyrektor urzędu kontroli skarbowej wyznaczony przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do konkursu mogą przystąpić wyłącznie osoby, które:

- 1) posiadają wyższe wykształcenie magisterskie;
- 2) spełniają kryteria określone w art. 39 ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 5 albo spełniają kryteria określone w art. 39 ust. 1 pkt 1—4 oraz są wpisane na listę doradców podatkowych.”,

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Konkurs przeprowadza się, jeżeli do konkursu zgłosiło się co najmniej 2 uczestników. W wyniku konkursu wyłania się 1 kandydata.”,

d) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:

„9a. W przypadkach, o których mowa w ust. 8 i 9, osoba, której powierza się pełnienie obowiązków albo którą powołuje się na stanowisko dyrektora urzędu kontroli skarbowej, musi spełniać warunki, o których mowa w ust. 4.”;

11) w art. 9:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) siedziby urzędów kontroli skarbowej,
- 2) organizację urzędów kontroli skarbowej — biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia właściwej organizacji wykonywania zadań z zakresu kontroli skarbowej oraz administracyjny podział terytorialny państwa.”,

b) uchyla się ust. 3;

12) w art. 9a:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Właściwość miejscowa Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej obejmuje całe terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Właściwość miejscową dyrektorów urzędów kontroli skarbowej ustala się według miejsca zamieszkania albo adresu siedziby kontrolowanego, z zastrzeżeniem art. 10 ust. 2 pkt 11 i art. 10a.”,

b) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Jeżeli nie można ustalić właściwego dyrektora urzędu kontroli skarbowej, właściwym organem jest Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej. Przepisy art. 10 ust. 2 pkt 11 i art. 10a stosuje się.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli podmiot posiada oddziały na obszarze właściwości miejscowej innego dyrektora urzędu kontroli skarbowej niż właściwy dla siedziby tego podmiotu, do przeprowadzenia czynności kontrolnych w tym oddziale jest uprawniony również inspektor upoważniony przez dyrektora urzędu kontroli skarbowej właściwego ze względu na miejsce położenia tego oddziału.”,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli postępowanie kontrolne dotyczy okresu, w którym właściwym miejscowo był inny organ kontroli skarbowej niż w dniu wszczęcia postępowania, właściwym do prowadzenia postępowania za cały okres objęty postępowaniem jest dyrektor urzędu kontroli skarbowej właściwy miejscowo w dniu wszczęcia tego postępowania.”,

e) uchyla się ust. 6—8,

f) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, terytorialny zasięg działania dyrektorów urzędów kontroli skarbowej, biorąc pod uwagę:

- 1) konieczność zapewnienia realizacji zadań dyrektorów urzędów kontroli skarbowej również na obszarze kilku województw lub ich części;
- 2) dostępność organów kontroli skarbowej;
- 3) administracyjny podział terytorialny państwa;
- 4) konieczność zapobiegania równoczesnemu podejmowaniu czynności w tej samej sprawie przez organy kontroli skarbowej oraz powstawaniu sporów o właściwość między organami kontroli skarbowej.”;

13) w art. 10:

a) w ust. 2:

— pkt 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„1) określa zadania urzędów kontroli skarbowej;

1a) sprawuje kontrolę wewnętrzną urzędów kontroli skarbowej;”,

— pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) upoważnia inspektorów i pracowników zatrudnionych lub oddelegowanych do wykonywania zadań służbowych w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych do przeprowadzania czynności kontrolnych, a także, w uzasadnionych przypadkach, decyduje o zmianie inspektora lub pracownika prowadzącego czynności kontrolne;”,

- pkt 6a otrzymuje brzmienie:
- „6a) przekazuje Komisji Europejskiej plany kontroli w zakresie kontroli środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej oraz niepodlegających zwrotowi środków z innych źródeł zagranicznych;”,
- uchyla się pkt 7,
- w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11—13 w brzmieniu:
- „11) może wyznaczyć dyrektora urzędu kontroli skarbowej właściwego do wszczęcia i przeprowadzenia postępowania kontrolnego, kontroli podatkowej lub przeprowadzenia innej czynności w sprawach z zakresu kontroli skarbowej, także poza właściwością miejscową dyrektora urzędu kontroli skarbowej;
- 12) prowadzi działalność analityczną i prognostyczną w odniesieniu do negatywnych zjawisk występujących w zakresie kontroli skarbowej oraz przedstawia w tym zakresie informacje i analizy organom administracji rządowej;
- 13) zapewnia przy pomocy wyodrębnionych komórek organizacyjnych kontroli skarbowej, o których mowa w art. 11g ust. 1, ochronę fizyczną i techniczną inspektorom i pracownikom, a w uzasadnionych przypadkach także innym osobom, organom i instytucjom państwowym.”,
- b) uchyla się ust. 2a,
- c) dodaje się ust. 2b w brzmieniu:
- „2b. Kontrola wewnętrzna jest prowadzona przez inspektorów lub pracowników komórki organizacyjnej, o której mowa w ust. 3, na podstawie upoważnienia Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej w celu weryfikacji informacji o nieprawidłowościach w zakresie działalności urzędów kontroli skarbowej oraz ujawnienia i usunięcia nieprawidłowości.”,
- d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej wykonuje zadania określone w ustawie przy pomocy komórek organizacyjnych wyodrębnionych w tym celu w strukturze urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz koordynuje ich prace.”,
- e) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
- „5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb postępowania w zakresie kontroli wewnętrznej, biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia sprawności i skuteczności przeprowadzania kontroli, bieżącego reagowania na informacje o występujących nieprawidłowościach i ich usuwania oraz uwzględniając zakres nadzoru sprawowanego przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej.”;
- 14) dodaje się art. 10a w brzmieniu:
- „Art. 10a. 1. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej w uzasadnionych przypadkach może przekazać, w drodze postanowienia, wszczęte postępowanie kontrolne, kontrolę podatkową lub inną czynność w sprawach z zakresu kontroli skarbowej, w tym w sprawach, o których mowa w art. 10 ust. 2 pkt 11, do dalszego prowadzenia innemu dyrektorowi urzędu kontroli skarbowej.
2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, doręcza się kontrolowanemu oraz właściwym organom kontroli skarbowej.
3. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 1, nie służy zażalenie.
4. Czynności podjęte w postępowaniu kontrolnym lub w trakcie kontroli podatkowej pozostają w mocy.”;
- 15) w art. 11 w ust. 2:
- a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4) dokonuje w uzasadnionych przypadkach zmiany inspektora lub pracownika prowadzącego czynności kontrolne;”,
- b) w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 i 7 w brzmieniu:
- „6) prowadzi działalność analityczną i prognostyczną w odniesieniu do negatywnych zjawisk występujących w zakresie kontroli skarbowej oraz przedstawia w tym zakresie informacje i analizy organom administracji rządowej;
- 7) zapewnia przy pomocy wyodrębnionych komórek organizacyjnych kontroli skarbowej, o których mowa w art. 11g ust. 1, ochronę fizyczną i techniczną inspektorom i pracownikom, a za zgodą Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej także innym osobom, organom i instytucjom państwowym.”;
- 16) w art. 11a:
- a) w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
- „Inspektorzy i pracownicy mają prawo do:”,
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, przysługują inspektorom i pracownikom wyłącznie w związku z realizacją zadań ustawowych określonych w art. 2 ust. 1 pkt 2, 3 i 14b, art. 10 ust. 2 pkt 13 oraz art. 11 ust. 2 pkt 7, w tym również w związku z wszczętym postępowaniem kontrolnym lub postępowaniem w sprawach o przestępstwa i wykroczenia oraz o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe.”;

17) w art. 11b dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określa, w drodze rozporządzenia, tryb przeprowadzania badań lekarskich, o których mowa w ust. 4, przypadki uzasadniające potrzebę niezwłocznego udzielenia osobie zatrzymanej pierwszej pomocy medycznej lub potrzebę poddania jej niezbędnym badaniom lekarskim, a także czas i organizację tych badań oraz sposób ich dokumentowania, mając na celu ochronę zdrowia osoby zatrzymanej.”;

18) w art. 11c ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki, sposób i szczegółowy tryb wykonywania czynności, o których mowa w art. 11a ust. 1 pkt 1–3 i ust. 2,
- 2) sposób i tryb współpracy z Policją w zakresie wykonywanych czynności,
- 3) wzory dokumentów stosowanych w sprawach zatrzymania osoby i kontroli rodzaju paliwa używanego do napędu pojazdu mechanicznego

— biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia sprawności i skuteczności wykonywanych czynności oraz zasady zatrzymywania pojazdów obowiązujące w Policji.”;

19) w art. 11d ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Inspektorzy i pracownicy mogą stosować środki przymusu bezpośredniego wobec osób niepodporządkowujących się ich poleceniom wydanym w celu realizacji zadań określonych w art. 11a ust. 1a.

2. Środki przymusu bezpośredniego mogą być użyte jedynie w zakresie niezbędnym do osiągnięcia podporządkowania się poleceniom, o których mowa w ust. 1, lub do skutecznego odparcia bezpośredniego i bezprawnego zamachu na inspektora, pracownika lub inną osobę, a także mienie i obiekty administracji skarbowej.”;

20) po art. 11d dodaje się art. 11da w brzmieniu:

„Art. 11da. 1. Środki przymusu bezpośredniego powinny być stosowane przez inspektorów i pracowników w taki sposób, aby ich zastosowanie powodowało możliwie najmniejszą dolegliwość.

2. Można stosować jednocześnie więcej niż jeden środek przymusu bezpośredniego, jeżeli zastosowanie jednego środka nie odpowiada potrzebom zaistniałej sytuacji lub osiągnięcie podporządkowania się wydanym poleceniom przy zastosowaniu jednego środka okazało się bezskuteczne albo zachodzi wysokie prawdopodobieństwo, że okaże się bezskuteczne.

3. Odstępuje się od stosowania środków przymusu bezpośredniego, gdy osoba, wobec której zastosowano te środki, podporządkowała się wydanym poleceniom.

4. Środków przymusu bezpośredniego nie stosuje się wobec kobiet o widocznej ciąży, osób o widocznym kalectwie lub w podeszłym wieku oraz osób, których wygląd wskazuje na wiek poniżej 13 lat.

5. Nie stosuje się kajdanek wobec osób, których wygląd wskazuje na wiek poniżej 17 lat.

6. Nie wolno stosować pałki wobec osób stawiających bierny opór, chyba że zastosowanie siły fizycznej okazało się bezskuteczne.

7. W razie uzasadnionej potrzeby osobę, wobec której zastosowano środki przymusu bezpośredniego, należy niezwłocznie poddać badaniu lekarskiemu lub udzielić jej pierwszej pomocy medycznej. Przepisy wydane na podstawie art. 11b ust. 7 stosuje się odpowiednio.”;

21) w art. 11e:

a) w ust. 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) pałki służbowej.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, warunki i sposoby użycia środków przymusu bezpośredniego, a także szczegółowe rodzaje i tryb wyposażania w środki, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, mając na względzie, aby ich zastosowanie powodowało możliwie najmniejszą dolegliwość.”;

22) w art. 11g:

a) ust. 1–3 otrzymują brzmienie:

„1. Uprawnienia, o których mowa w art. 11a ust. 1 pkt 2 i 3, art. 11d ust. 1, art. 11e ust. 1 i art. 11f ust. 1, przysługują inspektorom i pracownikom zatrudnionym w wyodrębnionych komórkach organizacyjnych kontroli skarbowej. Inspektorom i pracownikom tym przysługuje umundurowanie służbowe i broń służbowa.

2. W urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych działą komórka organizacyjna właściwa do prowadzenia działań na całym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także w zakresie koordynacji działań komórek organizacyjnych utworzonych w urzędach kontroli skarbowej oraz nadzoru nad nimi.

3. Dyrektor urzędu kontroli skarbowej może realizować zadania wykonywane przez komórki organizacyjne, o których mowa w ust. 1, poza obszarem swojego działania za zgodą Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej.”,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze zarządzenia, wykaz komórek organizacyjnych, o których mowa w ust. 1, oraz liczbę zatrudnionych w nich pracowników i inspektorów.”;

23) w art. 12:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Postępowanie kontrolne jest prowadzone zgodnie z planem kontroli.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Postępowanie kontrolne może być również prowadzone poza planem kontroli, na podstawie uzyskanych informacji lub materiałów albo przeprowadzonych analiz.”;

24) w art. 13:

a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Do wszczęcia postępowania kontrolnego stosuje się odpowiednio art. 282b i art. 282c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wszczęcie kontroli podatkowej następuje poprzez doręczenie kontrolowanemu lub osobie, o której mowa w art. 281a, albo osobie wymienionej w art. 284 § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa, upoważnienia do jej przeprowadzenia. O zamiarze wszczęcia kontroli podatkowej organ kontroli skarbowej nie zawiadamia kontrolowanego.”,

c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W czynnościach kontrolnych mogą uczestniczyć osoby uprawnione na podstawie ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych, w tym także przedstawiciele organów Unii Europejskiej oraz, w zakresie realizacji wspólnych programów finansowanych ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej, przedstawiciele innych państw.”;

25) art. 13b otrzymuje brzmienie:

„Art. 13b. 1. Inspektor lub pracownik, w związku z prowadzonym u kontrolowanego postępowaniem kontrolnym lub kontrolą podatkową, może żądać od kontrahentów kontrolowanego, z wyjątkiem osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej w okresie objętym postępowaniem kontrolnym lub kontrolą podatkową, przedstawienia dokumentów, w zakresie objętym postępowaniem kontrolnym lub kontrolą podatkową, w celu sprawdzenia ich prawidłowości i rzetelności. Z czynności tych sporządza się protokół.

2. Za kontrahentów kontrolowanego uważa się także wszystkie podmioty prowadzące działalność gospodarczą uczestniczące w dostawie tego samego towaru lub usługi będące zarówno dostawcami, jak i nabywcami biorącymi udział pośrednio lub bezpośrednio w dostawie towaru lub usługi. W takim przypadku żądanie, o którym mowa w ust. 1, może dotyczyć wyłącznie dokumentów związanych z tą dostawą towaru lub usługi.

3. Jeżeli miejsce zamieszkania, siedziba lub miejsce wykonywania działalności kontrahenta kontrolowanego znajdują się poza obszarem działania organu kontroli skarbowej, czynności, o których mowa w ust. 1, na zlecenie tego organu może przeprowadzić także inspektor lub pracownik upoważniony przez organ kontroli skarbowej właściwy ze względu na miejsce zamieszkania, siedzibę lub miejsce wykonywania działalności kontrahenta.”;

26) po art. 13b dodaje się art. 13c w brzmieniu:

„Art. 13c. Inspektor lub pracownik, w związku z prowadzonym u kontrolowanego postępowaniem kontrolnym lub kontrolą podatkową, w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4 i 5, jest uprawniony do żądania przedstawienia dokumentów i dokonywania oględzin we wszystkich miejscach realizacji projektu finansowego ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej, w zakresie objętym postępowaniem kontrolnym lub kontrolą podatkową. Jeżeli miejsce realizacji projektu znajduje się poza obszarem działania organu kontroli skarbowej, czynności na zlecenie tego organu może przeprowadzić także inspektor lub pracownik upoważniony przez organ kontroli skarbowej właściwy ze względu na miejsce realizacji projektu.”;

27) uchyla się art. 14b;

28) w art. 14c:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Kontrolowany może, w terminie wyznaczonym zgodnie z art. 24 ust. 4, skorygować w zakresie objętym postępowaniem kontrolnym uprzednio złożoną deklarację podatkową.

3. Na możliwość skorygowania deklaracji organ kontroli skarbowej wskazuje, wyznaczając stronie termin, o którym mowa w art. 24 ust. 4.”,

b) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Kontrolowany ma obowiązek, nie później niż w terminie 3 dni, zawiadomić organ kontroli skarbowej o złożeniu do właściwego organu podatkowego korygującej deklaracji zgodnie z ust. 2 oraz o złożeniu deklaracji korygującej deklarację złożoną zgodnie z ust. 2.

7. Organ podatkowy informuje niezwłocznie właściwy organ kontroli skarbowej o złożeniu korygującej deklaracji zgodnie z ust. 2 oraz o złożeniu deklaracji korygującej deklarację złożoną zgodnie z ust. 2.”;

29) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. 1. Organ kontroli skarbowej kończy postępowanie kontrolne:

1) decyzją w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa, gdy:

a) ustalenia dotyczą podatków, których określenie lub ustalenie należy do właściwości naczelników urzędów skarbowych, oraz podatku akcyzowego, z zastrzeżeniem ust. 2,

b) ustalenia dotyczą opłat i niepodatkowych należności budżetu państwa, których określenie lub ustalanie należy do właściwości naczelników urzędów skarbowych, z zastrzeżeniem pkt 2 lit. a,

c) w trakcie toczącego się postępowania kontrolnego zobowiązanie podatkowe uległo przedawnieniu;

2) wynikiem kontroli, gdy:

a) ustalenia dotyczą nieprawidłowości w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4 i 5 i ust. 2,

b) ustalenia dotyczą nieprawidłowości w zakresie innym niż wymieniony w pkt 1, w szczególności w zakresie oświadczeń o stanie majątkowym, albo gdy nieprawidłowości nie stwierdzono,

c) kontrolowany złożył zgodnie z art. 14c ust. 2 korygującą deklarację obejmującą w całości stwierdzone nieprawidłowości.

2. Organ kontroli skarbowej kończy postępowanie kontrolne decyzją, o której mowa w art. 115 § 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa, jeżeli kontrolowana spółka cywilna, jawna, partnerska, komandytowa albo komandytowo-akcyjna została rozwiązana w trakcie postępowania kontrolnego.

3. Jeżeli kontrolowany złoży korygującą deklarację w zakresie nieprawidłowości stwierdzonych w postępowaniu kontrolnym zakończonym wynikiem kontroli, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. c, organ kontroli skarbowej, który wydał wynik kontroli, podejmuje, w formie postanowienia, na które nie przysługuje zażalenie, zakończone postępowanie kontrolne. Czynności przeprowadzone w postępowaniu kontrolnym, które jest podejmowane, pozostają w mocy.

4. Przed wydaniem decyzji lub wyniku kontroli organ kontroli skarbowej wyznacza kontrolowanemu 7-dniowy termin do wypowiedzenia się w sprawie zebranego materiału dowodowego.

5. Jeżeli decyzja, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 2, nie została doręczona w terminie 6 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania kontrolnego, nie nalicza się odsetek za zwłokę za okres od dnia wszczęcia postępowania kontrolnego do dnia doręczenia decyzji.

6. Przepisu ust. 5 nie stosuje się, jeżeli do opóźnienia w wydaniu decyzji przyczynił się kontrolowany lub jego przedstawiciel lub opóźnienie powstało z przyczyn niezależnych od organu.”;

30) uchyla się art. 24a;

31) art. 25—28 otrzymują brzmienie:

„Art. 25. 1. Decyzję, o której mowa w art. 24 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, doręcza się kontrolowanemu oraz organowi podatkowemu właściwemu dla kontrolowanego w dniu zakończenia postępowania kontrolnego, reprezentującemu Skarb Państwa, który staje się wierzycielem obowiązków wynikających z tej decyzji.

2. Rygor natychmiastowej wykonalności decyzji jest nadawany przez organ podatkowy wymieniony w ust. 1.

Art. 26. 1. Od decyzji, o której mowa w art. 24 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, służy odwołanie do właściwego dla kontrolowanego w dniu zakończenia postępowania kontrolnego dyrektora izby skarbowej lub dyrektora izby celnej — jeżeli decyzję wydał dyrektor urzędu kontroli skarbowej. Jeżeli nie można ustalić właściwego dyrektora izby skarbowej lub dyrektora izby celnej, odwołanie służy do dyrektora izby skarbowej lub dyrektora izby celnej właściwego ze względu na siedzibę urzędu kontroli skarbowej, którego dyrektor wydał decyzję.

2. Od decyzji, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, wydanych przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej oraz od decyzji w sprawach stwierdzenia nieważności decyzji, uchylecia lub zmiany decyzji ostatecznej oraz o wznowieniu postępowania, wydanych przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej albo przez dyrektora urzędu kontroli skarbowej, nie służy odwołanie.

3. Od decyzji, o których mowa w ust. 2, stronie służy wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przez organ, który wydał decyzję. Do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa dotyczące odwołań.

4. Właściwym w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznej jest:
 - 1) Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej albo dyrektor urzędu kontroli skarbowej, jeżeli decyzja została wydana przez ten organ;
 - 2) Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej, jeżeli decyzja została wydana przez dyrektora urzędu kontroli skarbowej, z tym że w tym przypadku postępowanie może być wszczęte wyłącznie z urzędu.
5. Do uchylecia lub zmiany decyzji ostatecznej właściwy jest organ kontroli skarbowej, który ją wydał.
6. Organem właściwym w sprawach o wznowienie postępowania jest dyrektor urzędu kontroli skarbowej, jeżeli wydał w sprawie decyzję w ostatecznej instancji.
7. Jeżeli przyczyną wznowienia postępowania jest działanie dyrektora urzędu kontroli skarbowej, o wznowieniu postępowania rozstrzyga Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej, który równocześnie wyznacza dyrektora urzędu kontroli skarbowej właściwego do przeprowadzenia postępowania co do przesłanek wznowienia oraz co do rozstrzygnięcia istoty sprawy.
8. W sprawach o wznowienie postępowania zakończonego decyzją ostateczną Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej właściwy jest ten organ.

Art. 27. 1. Wynik kontroli powinien zawierać:

- 1) oznaczenie organu kontroli skarbowej;
- 2) oznaczenie kontrolowanego;
- 3) datę wydania;
- 4) zakres postępowania kontrolnego;
- 5) powołanie podstawy prawnej;
- 6) końcowe ustalenia i wnioski w zakresie ustalonym w art. 24 ust. 1 pkt 2;
- 7) termin usunięcia nieprawidłowości wskazanych przez organ kontroli skarbowej;
- 8) podpis organu kontroli skarbowej.

2. Wynik kontroli doręcza się kontrolowanemu oraz, z uwzględnieniem ust. 4, właściwemu organowi lub dysponentowi części budżetowej, któremu, w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości, doręcza się ponadto dokumentację z czynności kontrolnych. Jeżeli wynik kontroli zawiera ustalenia obejmujące zagadnienia należące do właściwości różnych organów, każdemu z tych organów doręcza się wyciąg z wyniku kontroli i dokumentację zawierającą ustalenia w sprawie, w której właściwy jest ten organ.

3. Jeżeli w wyniku postępowania kontrolnego zostały stwierdzone nieprawidłowości, organ lub dysponent części budżetowej, o którym mowa w ust. 2, jest obowiązany, w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia wyniku kontroli lub wyciągu z wyniku kontroli, zawiadomić organ kontroli skarbowej, który wydał wynik kontroli, o sposobie wykorzystania zawartych w nim ustaleń lub o przyczynach ich niewykorzystania.
4. Wynik kontroli w zakresie oświadczenia o stanie majątkowym doręcza się wnioskodawcy postępowania kontrolnego.
5. Wynik kontroli i dokumentacja z czynności kontrolnych w zakresie środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej oraz niepodlegających zwrotowi środków z innych źródeł zagranicznych mogą być przekazane:
 - 1) właściwej instytucji zarządzającej;
 - 2) organom Unii Europejskiej;
 - 3) osobom uprawnionym na podstawie zawartych przez Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych;
 - 4) przedstawicielom innych państw w zakresie realizacji wspólnych programów finansowanych ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej.
6. Kontrolowany jest obowiązany, z wyjątkiem sytuacji, o której mowa w ust. 4, w ciągu 30 dni po upływie terminu określonego w ust. 1 pkt 7, poinformować organ kontroli skarbowej o sposobie usunięcia wskazanych nieprawidłowości.
7. Organ kontroli skarbowej może zwrócić się do kontrolowanego o dodatkowe wyjaśnienia w związku z informacją, o której mowa w ust. 6.

Art. 28. Przepisów art. 24 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 nie stosuje się, jeżeli ustalenia postępowania kontrolnego dotyczą spraw zakończonych decyzją organu podatkowego. W tym przypadku organ kontroli skarbowej wydaje wynik kontroli, który przekazuje właściwemu dla kontrolowanego w dniu zakończenia postępowania kontrolnego organowi podatkowemu oraz kontrolowanemu.”;

- 32) w art. 31 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do postępowania kontrolnego stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa.”;

- 33) w art. 32 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej lub dyrektor urzędu kontroli skarbowej może zwrócić się do sprawującego nadzór nad kontrolowanym lub do właściwego organu z notą sygnalizacyjną informującą o dostrzeżonych nieprawidłowościach.”;

34) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Art. 33. 1. Na pisemne żądanie Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej albo dyrektora urzędu kontroli skarbowej, wydane w związku z wszczętym postępowaniem przygotowawczym w sprawie o przestępstwa i wykroczenia oraz przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe, banki są obowiązane do sporządzania i przekazywania informacji dotyczących podejrzanego w zakresie:

- 1) posiadanych rachunków bankowych lub posiadanych pełnomocnictw do dysponowania rachunkami bankowymi, liczby tych rachunków lub pełnomocnictw, obrotów i stanów tych rachunków, z podaniem wpływów, obciążeń rachunków i ich tytułów oraz odpowiednio ich nadawców i odbiorców;
 - 2) posiadanych rachunków pieniężnych, rachunków papierów wartościowych lub posiadanych pełnomocnictw do dysponowania takimi rachunkami, liczby tych rachunków, a także obrotów i stanów tych rachunków;
 - 3) zawartych umów kredytowych lub umów pożyczki, z podaniem wysokości zobowiązań wynikających z tych kredytów lub pożyczek, celów, na jakie zostały udzielone, i sposobu zabezpieczenia ich spłaty, a także umów depozytowych i umów udostępniania skrytek sejfowych;
 - 4) nabytych za pośrednictwem banków akcji Skarbu Państwa lub obligacji Skarbu Państwa, a także obrotu tymi papierami wartościowymi;
 - 5) obrotu wydawanymi przez banki certyfikatami depozytowymi lub innymi papierami wartościowymi.
2. Przepisy ust. 1 pkt 2 i 4 stosuje się odpowiednio do innych niż banki podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa maklerskie.
 3. Przepisy ust. 1 pkt 1 i 3 stosuje się odpowiednio do spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych.
 4. Towarzystwo funduszy inwestycyjnych, na pisemne żądanie Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej albo dyrektora urzędu kontroli skarbowej, jest obowiązane do sporządzania i przekazywania informacji o dacie nabycia, liczbie, cenie i wartości nabytych jednostek uczestnictwa oraz o dacie odkupienia, liczbie i wartości odkupionych jednostek uczestnictwa, kwocie wypłaconej uczestnikowi funduszu za odkupione jednostki uczestnictwa, a także o dacie i kwocie dochodów fun-

duszu wypłaconych uczestnikowi. Przepis ust. 1, w części dotyczącej przesłanek wystąpienia z żądaniem, stosuje się odpowiednio.

5. Zakład ubezpieczeń, osoby i podmioty, przy pomocy których zakład ubezpieczeń wykonuje czynności ubezpieczeniowe, oraz towarzystwo emerytalne, na pisemne żądanie Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej albo dyrektora urzędu kontroli skarbowej, są obowiązane do sporządzenia i przekazania informacji o stronie umowy ubezpieczeniowej lub o osobie będącej członkiem otwartego funduszu emerytalnego oraz o wpłaconych i wypłaconych kwotach w związku z zawartymi umowami ubezpieczeniowymi oraz w związku z uczestnictwem w otwartym funduszu emerytalnym. Przepis ust. 1, w części dotyczącej przesłanek wystąpienia z żądaniem, stosuje się odpowiednio.
6. Udzielenie informacji, o których mowa w ust. 1—5, następuje nieodpłatnie.
7. W żądaniach, o których mowa w ust. 1—5, Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej albo dyrektor urzędu kontroli skarbowej określa zakres informacji oraz termin ich przekazania.
8. Żądania, o których mowa w ust. 1—5, oznacza się klauzulą „Tajemnica skarbowa”, a ich przekazanie następuje w trybie przewidzianym dla dokumentów zawierających informacje niejawne stanowiące tajemnicę służbową w rozumieniu przepisów o ochronie informacji niejawnych.”;

35) w art. 33a:

a) w ust. 1:

— zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Z żądaniem sporządzenia i przekazania informacji w zakresie, o którym mowa w art. 33 ust. 1—5, Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej albo dyrektor urzędu kontroli skarbowej może wystąpić również w związku z postępowaniem kontrolnym, po uprzednim wezwaniu kontrolowanego do udzielenia informacji z tego zakresu albo do upoważnienia instytucji finansowych do przekazania tych informacji, jeżeli kontrolowany uprzednio:”

— pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) nie upoważni organu kontroli skarbowej do wystąpienia do instytucji finansowych wymienionych w art. 33 ust. 1—5 o przekazanie tych informacji, albo”

b) w ust. 2 w pkt 2 lit. b i c otrzymują brzmienie:

„b) kontrolowany nie wyraził zgody na udzielenie organowi kontroli skarbowej upoważnienia do zażądania tych informacji, lub

c) w terminie określonym przez organ kontroli skarbowej kontrolowany nie udzielił informacji albo upoważnienia.”,

c) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Instytucje finansowe wymienione w art. 33 ust. 1—5 odmawiają udzielenia informacji, jeżeli żądanie Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej albo dyrektora urzędu kontroli skarbowej nie spełnia wymogów formalnych, o których mowa w ust. 2.

4. Występując z żądaniem, o którym mowa w ust. 1, Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej albo dyrektor urzędu kontroli skarbowej powinien zwracać szczególną uwagę na zasadę wzajemnego zaufania między instytucjami finansowymi a ich klientami. Przepisy art. 33 ust. 6—8 stosuje się odpowiednio.”;

36) art. 33b otrzymuje brzmienie:

„Art. 33b. 1. W toku postępowania w sprawach o przestępstwa i wykroczenia oraz o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe prowadzonego przez inspektora jako finansowy organ postępowania przygotowawczego lub w toku postępowania kontrolnego prowadzonego przez dyrektora urzędu kontroli skarbowej albo Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej dostęp do informacji uzyskanych w trybie, o którym mowa w art. 33 lub 33a, przysługuje wyłącznie inspektorowi prowadzącemu postępowanie lub czynności kontrolne, pracownikowi dokonującemu czynności kontrolnych i ich przełożonemu oraz właściwym organom kontroli skarbowej.

2. Informacje uzyskane w trybie, o którym mowa w art. 33 lub 33a, należy przechowywać w pomieszczeniu zabezpieczonym zgodnie z przepisami o ochronie informacji niejawnych.

3. Po zakończeniu postępowania w sprawach o przestępstwa i wykroczenia oraz przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe lub postępowania kontrolnego informacje uzyskane w trybie, o którym mowa w art. 33 lub 33a, są wyłączane z akt sprawy i przechowywane zgodnie z przepisami o ochronie informacji niejawnych; Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej albo dyrektor urzędu kontroli skarbowej dokonuje w aktach sprawy adnotacji o wyłączeniu informacji.

4. Ponowne włączenie do akt sprawy informacji uzyskanych w trybie, o którym mowa w art. 33 lub 33a, następuje wyłącznie w przypadkach określonych w art. 24 ust. 3 i art. 34a.”;

37) w art. 34:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Informacje gromadzone i przetwarzane w ramach kontroli skarbowej, w tym na podstawie art. 7c i 7d, stanowią tajemnicę skarbową, z wyjątkiem informacji gromadzonych i przetwarzanych w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4—7.”,

b) w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) osoby odbywające staż, praktykę zawodową lub studencką w jednostkach organizacyjnych kontroli skarbowej.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zachowanie tajemnicy skarbowej obowiązuje również po ustaniu zatrudnienia, stażu, praktyki zawodowej lub studenckiej w jednostkach organizacyjnych kontroli skarbowej.”;

38) w art. 34a:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) organom podatkowym albo innym organom kontroli skarbowej — w razie złożenia odwołania od decyzji lub w związku z wszczętym, na podstawie uprzednio wydanego postanowienia, postępowaniem podatkowym albo w związku z wszczętym postępowaniem kontrolnym lub postępowaniem w sprawach o przestępstwa i wykroczenia oraz o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe;”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, akta spraw są oznaczane oraz przekazywane w sposób przewidziany w art. 33 ust. 7 i 8.”,

c) w ust. 5:

— pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) sędziowi, prokuratorowi, a także upoważnionym pisemnie przez prokuratora funkcjonariuszom Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Straży Granicznej lub Centralnego Biura Antykorupcyjnego — w związku z toczącym się postępowaniem;”,

— uchyla się pkt 6a i 6b,

— w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9—11 w brzmieniu:

„9) organom właściwym w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych — w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia czynności sprawdzających i postępowania na podstawie przepisów o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych;

10) Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa — w związku z prowadzonym postępowaniem oraz wydawaniem opinii prawnej;

11) wojewodzie lub Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców — w zakresie prowadzonych postępowań dotyczących legalizacji pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

- 39) w art. 34b w ust. 3:
- a) po pkt 4b dodaje się pkt 4c w brzmieniu:
„4c) akredytowanym agencjom płatniczym realizującym zadania w ramach Wspólnej Polityki Rolnej;”;
 - b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) innym organom — w przypadkach i na zasadach określonych w art. 27 ust. 2 i 5.”;
- 40) uchyla się art. 35;
- 41) w art. 36 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Przeprowadzanie czynności wywiadu skarbowego polega, z zachowaniem ograniczeń wynikających z art. 36aa—36h, na uzyskiwaniu, gromadzeniu, przetwarzaniu i wykorzystywaniu informacji o dochodach, obrotach, rzeczach i prawach majątkowych podmiotów podlegających kontroli skarbowej w celu wykonania zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1—3, pkt 12, 14 i 14b oraz w ust. 2, a także uzyskiwaniu, gromadzeniu, przetwarzaniu i wykorzystywaniu informacji o podmiotach, co do których zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa skarbowego, o którym mowa w art. 107 § 1 Kodeksu karnego skarbowego, w celu wykonywania zadania, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 18. Czynności w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12, wykonuje wyłącznie wywiad skarbowy.”;
- 42) w art. 36aa ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. W ramach czynności operacyjno-rozpoznawczych pracownicy wywiadu skarbowego mają prawo do obserwowania i rejestrowania przy użyciu środków technicznych obrazu zdarzeń w miejscach publicznych oraz dźwięku towarzyszącego tym zdarzeniom — wyłącznie w toku czynności podejmowanych w celu ustalenia sprawców oraz uzyskania i utrwalenia dowodów przestępstw skarbowych lub przestępstw, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 14b, oraz naruszeń przepisów, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12.”;
- 43) w art. 36b ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. W celu zapobiegania lub wykrywania przestępstw skarbowych lub przestępstw, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 14b, oraz naruszeń przepisów, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12, wywiad skarbowy może mieć udostępniane dane:
- 1) o których mowa w art. 180c i 180d ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. — Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.⁵⁾), zwane dalej „danymi telekomunikacyjnymi”;
- 2) identyfikujące podmiot korzystający z usług pocztowych oraz dotyczące faktu, okoliczności świadczenia usług pocztowych lub korzystania z tych usług
— oraz może je przetwarzać.”;
- 44) w art. 36ca ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. W ramach czynności operacyjno-rozpoznawczych podejmowanych przez wywiad skarbowy w celu wykrycia, ustalenia sprawców oraz uzyskania i utrwalenia dowodów przestępstw, o których mowa w art. 36c ust. 1, oraz naruszeń przepisów, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 12, Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej może zarządzić niejawnie nadzorowanie wytwarzania, przemieszczania i przechowywania przedmiotów przestępstwa oraz obrotu nimi, jeżeli nie stworzy to zagrożenia życia lub zdrowia ludzkiego oraz jeżeli inne środki okazały się bezskuteczne lub zachodzi wysokie prawdopodobieństwo, że będą nieskuteczne lub nieprzydatne.”;
- 45) w art. 36d w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) zawierają dowody pozwalające na wszczęcie postępowania albo mające znaczenie dla postępowania w sprawach o przestępstwa i wykroczenia, kierownik komórki organizacyjnej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych właściwej w sprawach wywiadu skarbowego przekazuje właściwemu prokuratorowi, w razie potrzeby, z wnioskiem o wszczęcie postępowania w sprawach o przestępstwo lub wykroczenie.”;
- 46) w art. 36f ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Wywiad skarbowy współdziała z organami, służbami i instytucjami państwowymi uprawnionymi do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz właściwymi organami i instytucjami państw członkowskich Unii Europejskiej, a także, w przypadkach i na zasadach określonych w odrębnych ustawach, z innymi organami.”;
- 47) uchyla się art. 36k;
- 48) w art. 37a ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Pracownikom wywiadu skarbowego przysługuje prawo do stosowania środków przymusu bezpośredniego oraz posiadania i użycia broni palnej. Art. 11d, art. 11da, art. 11e ust. 1, art. 11f ust. 1—3 oraz przepisy wydane na podstawie art. 11b ust. 7, art. 11e ust. 2, art. 11f ust. 4 i — w zakresie przydziału broni służbowej — art. 11g ust. 4, stosuje się odpowiednio.”;
- 49) tytuł rozdziału 5 otrzymuje brzmienie:
„Inspektorzy oraz pracownicy kontroli skarbowej”;
- 50) w rozdziale 5 po art. 37a dodaje się art. 37b w brzmieniu:
„Art. 37b. Czynności związane z realizacją zadań ustawowych wykonują inspektorzy i pracownicy. Inspektorzy i pracownicy, wykonując czynności służbowe, posługują się legitymacjami służbowymi i znakami identyfikacyjnymi.”;

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 170, poz. 1217, Nr 220, poz. 1600, Nr 235, poz. 1700 i Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 23, poz. 137, Nr 50, poz. 331 i Nr 82, poz. 556, z 2008 r. Nr 17, poz. 101 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 11, poz. 59, Nr 18, poz. 97 i Nr 85, poz. 716 oraz z 2010 r. Nr 81, poz. 530, Nr 86, poz. 554 i Nr 106, poz. 675.

51) w art. 38:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do wyłączenia inspektora oraz pracownika stosuje się odpowiednio art. 130 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa.”,

b) dodaje się ust. 4—6 w brzmieniu:

„4. Inspektorzy prowadzą postępowanie przygotowawcze w sprawach z zakresu kontroli skarbowej w trybie i na zasadach określonych w przepisach Kodeksu postępowania karnego, Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia i Kodeksu karnego skarbowego.

5. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej, jako organ nadrzędny nad finansowym organem postępowania przygotowawczego, może upoważnić inspektora zatrudnionego w komórce organizacyjnej, o której mowa w art. 10 ust. 3, właściwej w sprawach nadzoru nad postępowaniami w sprawach o przestępstwa skarbowe prowadzonymi przez inspektorów, do wykonywania w jego imieniu uprawnień i obowiązków wynikających z przepisów Kodeksu karnego skarbowego.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, wzory legitymacji służbowych i znaków identyfikacyjnych, organy właściwe do ich wydawania, sposób ich wydawania, wymiany, składania do depozytu i zwrotu oraz posługiwania się nimi, uwzględniając zapewnienie właściwej ich ochrony.”;

52) w art. 39:

a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) posiada wyłącznie obywatelstwo polskie i korzysta z pełni praw publicznych;

2) ma nieposzlakowaną opinię i nie został skazany prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Inspektorem może być również osoba zatrudniona w jednostkach organizacyjnych kontroli skarbowej, która jest wpisana na listę doradców podatkowych, jeżeli spełnia warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 1—4.”,

c) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Inspektorzy, którzy wykonują czynności kontrolne lub prowadzą postępowania przygotowawcze, o których mowa w art. 38 ust. 5, podlegają ocenie kwalifikacyjnej nie rzadziej niż raz na 24 miesiące i nie częściej niż raz na 12 miesięcy.”;

53) po art. 39 dodaje się art. 39a w brzmieniu:

„Art. 39a. 1. Inspektorów powołuje i odwołuje Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej.

2. Akt powołania na stanowisko inspektora powinien określać:

1) imię i nazwisko;

2) jednostkę organizacyjną, w której inspektor wykonuje czynności służbowe;

3) rodzaj stanowiska inspektora;

4) datę powołania.

3. Stanowisko pracy, wynagrodzenie oraz inne elementy związane z wykonywaniem czynności służbowych inspektora określa kierownik jednostki organizacyjnej wskazanej w akcie powołania, w terminie nie dłuższym niż 7 dni od daty powołania.

4. W przypadku zmiany rodzaju stanowiska inspektora Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej dokonuje zmiany treści aktu powołania. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.”;

54) po art. 40 dodaje się art. 40a w brzmieniu:

„Art. 40a. 1. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej, gdy jest to uzasadnione potrzebami kontroli skarbowej, może, na wniosek uprawnionego organu, oddelegować inspektora do wykonywania zadań służbowych w innej jednostce organizacyjnej kontroli skarbowej albo poza kontrolą skarbową na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na okres nieprzekraczający 3 miesięcy w ciągu roku kalendarzowego.

2. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej może oddelegować inspektora, na jego wniosek lub za jego zgodą, do wykonywania zadań służbowych w innej jednostce organizacyjnej kontroli skarbowej lub poza kontrolą skarbową na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb oddelegowania, przyznawania wynagrodzenia oraz innych świadczeń przysługujących inspektorowi w czasie oddelegowania oraz organy uprawnione do występowania z wnioskiem o oddelegowanie inspektora, biorąc pod uwagę:

1) sytuację rodzinną inspektora;

2) charakter zadań służbowych w innej jednostce organizacyjnej kontroli skarbowej oraz poza kontrolą skarbową, do których inspektor może być oddelegowany;

3) sposób zgłaszania wniosku i wyrażania zgody przez inspektora na oddelegowanie;

- 4) tryb postępowania w przypadku zmiany warunków oddelegowania, uprawnienia i świadczenia przysługujące inspektorowi w tym czasie, w szczególności w zakresie ustalania i wypłaty wynagrodzenia oraz prawa do urlopu;
- 5) tryb i sposób odwołania inspektora z oddelegowania oraz zwolnienia inspektora przez instytucję ze stanowiska, które zajmował w niej podczas oddelegowania;
- 6) sposób udokumentowania przez inspektora poniesionych kosztów oddelegowania, w tym podróży.”;

55) w art. 41 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Organ prowadzący postępowanie przygotowawcze w trybie i na zasadach określonych w przepisach Kodeksu postępowania karnego i Kodeksu karnego skarbowego, z wyłączeniem finansowego organu postępowania przygotowawczego, zawiadamia Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej o zamiarze przesłuchania inspektora w charakterze świadka albo podejrzanego co do faktów, o których dowiedział się w związku z wykonywaniem czynności służbowych. Zdanie pierwsze stosuje się do sądu, jeżeli przesłuchanie inspektora następuje po raz pierwszy na rozprawie głównej.”;

56) art. 42 otrzymuje brzmienie:

„Art. 42. 1. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej odwołuje inspektora z zajmowanego stanowiska w przypadku:

- 1) otrzymania negatywnej oceny kwalifikacyjnej potwierdzonej ponowną negatywną oceną;
- 2) utraty nieposzlakowanej opinii;
- 3) podjęcia zatrudnienia poza urzędem kontroli skarbowej albo komórkami organizacyjnymi, o których mowa w art. 10 ust. 3;
- 4) przyjęcia obywatelstwa innego państwa;
- 5) złożenia przez inspektora rezygnacji z zajmowanego stanowiska;
- 6) orzeczenia przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych trwałej niezdolności do pracy uniemożliwiającej wykonywanie obowiązków inspektora.

2. Odwołanie ze stanowiska inspektora z przyczyn określonych w ust. 1 pkt 1 i 2 jest równoznaczne z rozwiązaniem stosunku pracy, z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia. Odwołanie następuje z upływem okresu wypowiedzenia.

3. Odwołanie ze stanowiska inspektora z przyczyn określonych w ust. 1 pkt 3–6 nie jest równoznaczne z rozwiązaniem stosunku pracy. Nowe warunki pracy i płacy na stanowisku zajmowanym lub równorzędnym z zajmowanym przed powołaniem na stanowisko inspektora proponuje dyrektor urzędu kontroli skarbowej, w którym jest zatrudniony inspektor, albo dyrektor generalny urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych — jeżeli inspektor jest zatrudniony w tym urzędzie.”;
- 57) po art. 42 dodaje się art. 42a–42k w brzmieniu:

„Art. 42a. 1. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej może odwołać inspektora z zajmowanego stanowiska w przypadku:

- 1) osiągnięcia wieku 65 lat, jeżeli okres zatrudnienia umożliwia mu uzyskanie prawa do emerytury;
- 2) jego nieobecności w pracy z powodu choroby trwającej dłużej niż rok;
- 3) ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków członka korpusu służby cywilnej, jeżeli wina inspektora jest oczywista;
- 4) popełnienia w czasie trwania umowy o pracę albo stosunku pracy przestępstwa, które uniemożliwia dalsze zatrudnienie, jeżeli przestępstwo jest oczywiste.

2. W przypadku odwołania:

- 1) z przyczyny, o której mowa w ust. 1 pkt 1 — przepis art. 42 ust. 2 stosuje się odpowiednio;
- 2) z przyczyn, o których mowa w ust. 1 pkt 2–4 — odwołanie jest równoznaczne z rozwiązaniem stosunku pracy bez wypowiedzenia.

3. Odwołanie z przyczyn, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, nie może nastąpić po upływie miesiąca od dnia uzyskania przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej wiadomości o okoliczności uzasadniającej odwołanie.

Art. 42b. Rozwiązanie stosunku pracy z inspektorem może nastąpić w drodze porozumienia stron lub za trzymiesięcznym wypowiedzeniem na skutek rezygnacji inspektora.

Art. 42c. Rozwiązanie stosunku pracy z inspektorem może nastąpić tylko w przypadkach określonych w art. 42–42b. Do rozwiązania stosunku pracy inspektora nie stosuje się przepisów Kodeksu pracy oraz ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1706) dotyczących przyczyn jego rozwiązania.

Art. 42d. 1. Stosunek pracy inspektora wygasa w przypadku:

- 1) zrzeczenia się obywatelstwa polskiego;
- 2) prawomocnego orzeczenia pozbawienia praw publicznych;
- 3) skazania prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 4) prawomocnego orzeczenia kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby cywilnej lub wydalenia z pracy w urzędzie;
- 5) upływu 3 miesięcy nieobecności w pracy z powodu tymczasowego aresztowania;
- 6) śmierci inspektora.

2. Wygaśnięcie stosunku pracy inspektora stwierdza Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej.

3. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej powołuje na stanowisko inspektora osobę, której stosunek pracy wygasł z przyczyny, o której mowa w ust. 1 pkt 5, jeżeli postępowanie karne lub postępowanie w sprawie o przestępstwo skarbowe zostało umorzone albo wydany został prawomocny wyrok uniewinniający; nie dotyczy to warunkowego umorzenia postępowania karnego ani wydania wyroku o zezwoleniu na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności.

4. Powołanie, o którym mowa w ust. 3, może nastąpić wyłącznie na podstawie wniosku inspektora, którego stosunek pracy wygasł, złożonego nie później niż 3 miesiące od dnia umorzenia postępowania karnego lub postępowania w sprawie o przestępstwa skarbowe albo wydania prawomocnego wyroku uniewinniającego.

Art. 42e. W razie likwidacji jednostki organizacyjnej kontroli skarbowej, w której inspektor wykonuje pracę, lub reorganizacji tej jednostki w sposób uniemożliwiający dalsze zatrudnienie inspektora Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej przenosi go do innej jednostki organizacyjnej kontroli skarbowej.

Art. 42f. Pracę w komórkach organizacyjnych, o których mowa w art. 11g ust. 1, oraz wywiadzie skarbowym może podjąć osoba, która:

- 1) posiada wyłącznie obywatelstwo polskie i korzysta z pełni praw publicznych;
- 2) ma nieposzlakowaną opinię i nie została skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;

3) posiada co najmniej średnie wykształcenie oraz zdolność fizyczną i psychiczną do służby w formacjach uzbrojonych, podległych szczególnej dyscyplinie służbowej, której gotowa jest się podporządkować;

4) daje rękojmię zachowania tajemnicy stosownie do wymogów określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych.

Art. 42g. 1. Informacje o wolnych stanowiskach pracy w wywiadzie skarbowym, kandydatach zgłaszających się do naboru na te stanowiska oraz o zatrudnieniu w wyniku naboru na te stanowiska nie podlegają upowszechnianiu ani udostępnianiu.

2. Do obsady stanowisk kierujących komórkami organizacyjnymi właściwymi w sprawach wywiadu skarbowego przepisów rozdziału 4 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej nie stosuje się.

Art. 42h. 1. Zdolność fizyczną i psychiczną kandydatów do pracy w komórkach organizacyjnych, o których mowa w art. 11g ust. 1, inspektorów i pracowników zatrudnionych w tych komórkach oraz kandydatów do pracy w wywiadzie skarbowym, a także pracowników wywiadu skarbowego ustalają komisje lekarskie podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych. Koszty ustalania zdolności fizycznej i psychicznej przez komisje lekarskie pokrywane są z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw finansów publicznych.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki i tryb orzekania o zdolności do pracy w komórkach organizacyjnych, o których mowa w art. 11g ust. 1, oraz w wywiadzie skarbowym,
- 2) wykaz chorób i ułomności, na podstawie którego jest wydawane orzeczenie o stanie zdrowia,
- 3) kategorie zdolności do pracy,
- 4) tryb kierowania do komisji lekarskiej,
- 5) wzór karty skierowania do komisji lekarskiej

— biorąc pod uwagę możliwość skierowania do komisji z urzędu lub na prośbę osoby ubiegającej się o wydanie orzeczenia lekarskiego oraz możliwość złożenia odwołania od każdego nieprawomocnego orzeczenia komisji lekarskiej.

Art. 42i. 1. Przyjęcie kandydata do pracy w komórkach organizacyjnych, o których mowa w art. 11g ust. 1, oraz w wywiadzie skarbowym poprzedza się postępowaniem kwalifikacyjnym, na które składa się:

- 1) przyjęcie podania o przyjęcie do pracy, kwestionariusza osobowego, a także dokumentów stwierdzających wykształcenie i kwalifikacje zawodowe oraz zawierających dane o poprzednim zatrudnieniu;
 - 2) rozmowa kwalifikacyjna;
 - 3) postępowanie sprawdzające określone w przepisach o ochronie informacji niejawnych;
 - 4) ustalenie zdolności fizycznej i psychicznej do pracy;
 - 5) badanie psychologiczne i psychofizjologiczne;
 - 6) egzamin sprawności fizycznej — w przypadku kandydatów do pracy w komórkach organizacyjnych, o których mowa w art. 11g ust. 1.
2. Postępowanie kwalifikacyjne w stosunku do funkcjonariuszy lub byłych funkcjonariuszy Inspekcji Celnej, Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Biura Ochrony Rządu, żołnierzy Żandarmerii Wojskowej oraz funkcjonariuszy celnych, zatrudnionych uprzednio w wyodrębnionych komórkach organizacyjnych administracji celnej, o których mowa w art. 61 ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (w brzmieniu z dnia 1 maja 2004 r., Dz. U. Nr 68, poz. 623), a także byłych pracowników wywiadu skarbowego lub komórek organizacyjnych, o których mowa w art. 11g ust. 1, można, za zgodą Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, ograniczyć. Ograniczenie nie może dotyczyć etapów postępowania określonych w ust. 1 pkt 1–3.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania kwalifikacyjnego w stosunku do kandydatów ubiegających się o przyjęcie do pracy w komórkach organizacyjnych, o których mowa w art. 11g ust. 1, oraz w wywiadzie skarbowym, a także wzór składanego przez te osoby kwestionariusza osobowego, biorąc pod uwagę czynności niezbędne do przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego i ustalenia w jego toku przydatności i predyspozycji do pracy.

Art. 42j. 1. Inspektorzy i pracownicy zatrudnieni w komórkach organizacyjnych, o których mowa w art. 11g ust. 1, oraz w wywiadzie skarbowym mogą być skierowani, z urzędu albo na własną prośbę, na badania lekarskie lub psychologiczne w celu określenia ich stanu zdrowia oraz ustalenia zdolności fizycznej i psychicznej do pracy w tych komórkach.

2. Inspektorzy i pracownicy, o których mowa w ust. 1, mogą być również poddani badaniom psychofizjologicznym. Na badanie kieruje Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej.

3. Trwała utrata zdolności do pracy w komórkach organizacyjnych, o których mowa w art. 11g ust. 1, albo w wywiadzie skarbowym orzeczona przez właściwą komisję lekarską stanowi podstawę do rozwiązania stosunku pracy z pracownikiem, z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, jeżeli nie jest możliwe przeniesienie pracownika na stanowisko niewymagające takich predyspozycji w jednostce organizacyjnej kontroli skarbowej, w której jest zatrudniony.

4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do pracownika, o którym mowa w ust. 1, który dwukrotnie, bez usprawiedliwienia nie stawiał się przed komisją lekarską, do której został skierowany w celu określenia jego stanu zdrowia.

5. Trwała utrata zdolności do pracy w komórkach organizacyjnych, o których mowa w art. 11g ust. 1, albo w wywiadzie skarbowym orzeczona przez właściwą komisję lekarską lub dwukrotne nieusprawiedliwione nie stawienie się przed tą komisją przez inspektora stanowi podstawę do przeniesienia go na stanowisko niewymagające takich zdolności w jednostce organizacyjnej kontroli skarbowej, w której jest zatrudniony.

6. Do urzędników służby cywilnej zatrudnionych w komórkach organizacyjnych, o których mowa w art. 11g ust. 1, oraz w wywiadzie skarbowym stosuje się przepis ust. 5.

Art. 42k. 1. Czas pracy inspektorów i pracowników zatrudnionych w komórkach organizacyjnych, o których mowa w art. 11g ust. 1, oraz w wywiadzie skarbowym jest określony wymiarem ich obowiązków, z uwzględnieniem prawa do odpoczynku.

2. Czas pracy inspektorów i pracowników, o których mowa w ust. 1, nie może przekraczać przeciętnie 40 godzin tygodniowo w czteromiesięcznym okresie rozliczeniowym.

3. Wykonywanie zadań służbowych nie może przekraczać, łącznie z pracą w godzinach nadliczbowych, przeciętnie 48 godzin w tygodniu, w okresie rozliczeniowym, o którym mowa w ust. 2. W zamian za czas pracy przekraczający 40 godzin pracy w tygodniu inspektorowi i pracownikowi przysługuje czas wolny od pracy w takim samym wymiarze.
4. Inspektorom i pracownikom, o których mowa w ust. 1, przysługuje prawo co najmniej do:
 - 1) 11 godzin nieprzerwanego odpoczynku w każdej dobie;
 - 2) 24 godzin nieprzerwanego odpoczynku w okresie 7-dniowym.
5. Przepisy ust. 2—4 nie mają zastosowania w przypadku konieczności:
 - 1) wykonania czynności służbowych, jeżeli nie mogą one zostać przerwane;
 - 2) zapewnienia ciągłości pracy na stanowiskach, na których jest wymagane jej utrzymanie w sposób ciągły.
6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, rozkład i system czasu pracy inspektorów i pracowników, o których mowa w ust. 1, oraz tryb udzielania im czasu wolnego w zamian za pracę w wymiarze przekraczającym średnio 40 godzin tygodniowo, biorąc pod uwagę zagwarantowanie prawa do odpoczynku oraz prawidłową realizację zadań kontroli skarbowej.”;

58) po rozdziale 5 dodaje się rozdział 5a w brzmieniu:

„Rozdział 5a

Kara pieniężna

- Art. 43a. 1. W przypadku nieudzielenia informacji, o których mowa w art. 7c ust. 1 i art. 7d ust. 1 i 2, Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej lub dyrektor urzędu kontroli skarbowej może, w drodze decyzji, nałożyć na podmiot, o którym mowa w art. 7c ust. 1 i art. 7d ust. 1 i 2, karę pieniężną w wysokości do 5 000 zł.
2. Kara pieniężna nie może zostać nałożona do czasu, kiedy postanowienie organu kontroli skarbowej w sprawie udzielenia informacji stało się ostateczne.
 3. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, wydanej przez dyrektora urzędu kontroli skarbowej stronie służy odwołanie do Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej.
 4. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, wydanej przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej nie służy odwołanie, jednakże stronie służy wniosek do tego organu o ponowne rozpatrzenie

sprawy. Do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego dotyczące odwołań stosuje się odpowiednio.

5. Do postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.
6. Kara pieniężna podlega ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o urzędach i izbach skarbowych (Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1267, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 po ust. 1b dodaje się ust. 1c i 1d w brzmieniu:

„1c. Minister właściwy do spraw finansów publicznych sprawuje kontrolę prawidłowości wykonywania zadań należących do zakresu działania dyrektorów izb skarbowych, naczelników urzędów skarbowych oraz kontrolę urzędów obsługujących te organy, a także kontrolę przestrzegania zasad etyki zawodowej, bezstronności i obiektywizmu działania pracowników zatrudnionych w tych urzędach.

1d. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb postępowania w zakresie kontroli, o której mowa w ust. 1c, mając na uwadze potrzebę zapewnienia sprawności i skuteczności przeprowadzania kontroli, bieżącego reagowania na informacje o występujących nieprawidłowościach i ich usuwania oraz uwzględniając zakres sprawowanego nadzoru.”;

- 2) dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a. Dzień 31 lipca ustanawia się Dniem Skarbowości.”;

- 3) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. 1. Pracownikom podległym ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, wykonującym kontrolę podatkową oraz kontrolę, o której mowa w art. 5 ust. 1c, przysługuje miesięczny dodatek kontrolerski do wynagrodzenia, w wysokości do 50 % wynagrodzenia.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, zasady, warunki i tryb przyznawania, stawki, zmiany wysokości albo utraty dodatku, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając potrzebę zwiększenia skuteczności kontroli przez zapewnienie motywacji pracowników do jej sprawnego wykonywania.”.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 183, poz. 1538 i Nr 249, poz. 2104 oraz z 2009 r. Nr 157, poz. 1241.

Art. 3. W ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 34, poz. 189) w art. 49 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku udostępnienia informacji objętej tajemnicą zawodową prokuratorowi, w związku z powzięciem podejrzenia o popełnienie przestępstwa, Generalnemu Inspektorowi Kontroli Skarbowej oraz dyrektorowi urzędu kontroli skarbowej, w zakresie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach, albo na żądanie prokuratora lub sądu, albo innych właściwych organów państwowych, w związku z toczącymi się postępowaniami w sprawach dotyczących działalności funduszu, towarzystwa lub depozytariusza, w tym także na żądanie organu nadzoru, w związku ze sprawowaniem przez niego nadzoru nad działalnością funduszy.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.⁷⁾) w art. 298 po pkt 6a dodaje się pkt 6b w brzmieniu:

„6b) Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa — w związku z prowadzonym postępowaniem oraz wydawaniem opinii prawnej;”.

Art. 5. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. — Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2007 r. Nr 111, poz. 765, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 30 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W wypadkach określonych w art. 54 § 1 i 2, art. 55 § 1 i 2, art. 56 § 1 i 2, art. 63 § 1—6, art. 64 § 1—6, art. 65 § 1 i 3, art. 66 § 1, art. 67 § 1 i 2, art. 68 § 1 i 2, art. 69 § 1—3, art. 69a § 1, art. 70 § 1, 2 i 4, art. 72, art. 73 § 1 oraz art. 73a § 1 i 2 można orzec przepadek przedmiotów określonych w art. 29 pkt 1—3.”;

2) w art. 34 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Sąd może orzec środek karny zakazu prowadzenia określonej działalności gospodarczej w wypadkach określonych w art. 38 § 1 i 2 oraz w razie skazania sprawcy za przestępstwo skarbowe określone w art. 54 § 1,

art. 55 § 1, art. 56 § 1, art. 63 § 1—5, art. 64 § 1—6, art. 65 § 1, art. 66 § 1, art. 67 § 1 i 2, art. 68 § 1 i 2, art. 69 § 1—3, art. 69a § 1, art. 70 § 1, 2 i 4, art. 72, art. 73 § 1, art. 73a § 1, art. 76 § 1, art. 77 § 1, art. 78 § 1, art. 82 § 1, art. 83 § 1, art. 85 § 1 i 2, art. 86 § 1 i 2, art. 87 § 1 i 2, art. 88 § 1 i 2, art. 89 § 1 i 2, art. 90 § 1 i 2, art. 91 § 1, art. 92 § 1, art. 93, art. 97 § 1 i 2, art. 100 § 1, art. 101 § 1, art. 102 § 1, art. 103 § 1, art. 104 § 1, art. 106c § 1, art. 106d § 1, art. 106j § 1, art. 107 § 1—3, art. 107a § 1 oraz art. 110.”;

3) w art. 38 w § 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) art. 54 § 1, art. 55 § 1, art. 56 § 1, art. 63 § 1—5, art. 65 § 1, art. 67 § 1, art. 69a § 1, art. 70 § 1, 2 i 4, art. 73a § 1, art. 76 § 1, art. 77 § 1, art. 78 § 1, art. 86 § 1 i 2, art. 87 § 1 i 2, art. 90 § 1, art. 91 § 1 oraz art. 92 § 1, a kwota uszczupłonej należności publicznoprawnej lub wartość przedmiotu czynu zabronionego jest wielka;”;

4) w art. 49 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W wypadkach określonych w art. 54 § 3, art. 55 § 3, art. 56 § 3, art. 63 § 7, art. 64 § 7, art. 66 § 2, art. 67 § 4, art. 68 § 3, art. 69a § 2, art. 70 § 5, art. 73 § 2, art. 73a § 3, art. 86 § 4, art. 87 § 4, art. 88 § 3, art. 89 § 3, art. 90 § 3, art. 107 § 4 oraz art. 107a § 2 można orzec przepadek przedmiotów określonych w § 1.”;

5) po art. 114 dodaje się art. 114a w brzmieniu:

„Art. 114a. Postępowanie w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe może być także zawieszona, jeżeli jego prowadzenie jest w istotny sposób utrudnione ze względu na toczące się postępowanie przed organami kontroli skarbowej, organami podatkowymi, organami celnymi lub sądami administracyjnymi. Zawieszone postępowanie podejmuje się, jeżeli ustąpiły przyczyny uzasadniające jego zawieszenie.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 2010 r. Nr 11, poz. 66, Nr 81, poz. 530 i Nr 126, poz. 853) w art. 19 w ust. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej lub dyrektora urzędu kontroli skarbowej, w zakresie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach;”.

Art. 7. Czynności w zakresie certyfikacji i wydawania deklaracji zamknięcia pomocy finansowej ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej, podjęte i niezakończone przez organy kontroli skarbowej przed dniem wejścia w życie ustawy, prowadzi się według przepisów dotychczasowych.

Art. 8. 1. Do dnia wejścia w życie art. 1 pkt 57 niniejszej ustawy w zakresie dodawanych art. 42f—42k do naboru pracowników komórek, o których mowa w art. 11g ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1,

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708, Nr 143, poz. 1031, Nr 217, poz. 1590 i Nr 225, poz. 1635, z 2007 r. Nr 112, poz. 769, Nr 120, poz. 818, Nr 192, poz. 1378 i Nr 225, poz. 1671, z 2008 r. Nr 118, poz. 745, Nr 141, poz. 888, Nr 180, poz. 1109 i Nr 209, poz. 1316, 1318 i 1320, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 44, poz. 362, Nr 57, poz. 466, Nr 131, poz. 1075, Nr 157, poz. 1241, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 213, poz. 1652 i Nr 216, poz. 1676 oraz z 2010 r. Nr 40, poz. 230 i Nr 57, poz. 355.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 112, poz. 766, z 2008 r. Nr 66, poz. 410, Nr 215, poz. 1355 i Nr 237, poz. 1651, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 8, poz. 39, Nr 157, poz. 1241, Nr 168, poz. 1323, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589 oraz z 2010 r. Nr 88, poz. 583.

w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się art. 11g ust. 2 oraz przepisy wydane na podstawie art. 11g ust. 3 pkt 2 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Do dnia wejścia w życie art. 1 pkt 57 niniejszej ustawy w zakresie dodawanych art. 42f—42k do naboru pracowników wywiadu skarbowego stosuje się art. 11g ust. 2 i art. 36k ust. 2 i 3 oraz przepisy wydane na podstawie art. 11g ust. 3 pkt 2 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 9. 1. Postępowania kontrolne wszczęte i niezakończone przez organy kontroli skarbowej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzi się według przepisów dotychczasowych.

2. Wszczęte i niezakończone w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy postępowania w sprawach uchylecia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznych oraz wznowienia postępowania zakończonego decyzją ostateczną dyrektora urzędu kontroli skarbowej prowadzą organy właściwe w tych sprawach od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, przy czym wszystkie podjęte w postępowaniu czynności pozostają w mocy.

3. Obowiązki i uprawnienia Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej jako strony w sprawach uchylecia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznych oraz wznowienia postępowania zakończonego decyzją ostateczną dyrektora urzędu kontroli skarbowej, w których w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy przysługuje lub została wniesiona skarga do sądu administracyjnego, przejmują organy właściwe w tych sprawach od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 10. Legitymacje służbowe oraz znaki identyfikacyjne wydane inspektorom kontroli skarbowej i pracownikom jednostek organizacyjnych kontroli skarbowej na podstawie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 6 ust. 5 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowują ważność.

Art. 11. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 6 ust. 5, art. 9 ust. 2 i 3, art. 11c ust. 3 i art. 11e ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1 oraz na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 2, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych odpowiednio na podstawie art. 38 ust. 6, art. 9 ust. 2, art. 11c ust. 3 i art. 11e ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1 oraz art. 8 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 12. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 7 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 7 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 1.

Art. 13. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 17 oraz pkt 57 w zakresie dodawanych art. 42f—42k, które wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Marszałek Sejmu wykonujący obowiązki
Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej: *B. Komorowski*